

ІЛЬНИЦЬКИЙ ВОЛОДИМИР ОЛЕГОВИЧ,
аспірант кафедри адміністративного права та
адміністративної діяльності
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого

ОРГАНИ ВНУТРІШНІХ СПРАВ ЯК СУБ'ЄКТИ **ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРАВА УКРАЇНИ**

Інформаційне право – це галузь права, пов'язана з одержанням, використанням, поширенням і зберіганням інформації. Суспільне призначення інформаційного права з огляду на положення Конституції України ґрунтується також на тому, що одним з головних обов'язків держави є утвердження й забезпечення прав та свобод людини і громадянина і в інформаційній сфері.

Таким чином, суб'єкти інформаційного права – це учасники інформаційних відносин, які володіють інформаційними правами та обов'язками, організаційно здійснюючі їх на нормативно-правовій основі, що у передбачених законом випадках несуть відповідну правову відповідальність. Такими учасниками є громадяни, юридичні особи або держава, які набувають передбачених законом прав і обов'язків у процесі інформаційної діяльності. Основними учасниками цих відносин є автори, споживачі, поширювачі, зберігачі (охоронці) інформації. Виходячи з визначення, яке пропонується для суб'єкта інформаційного права і проаналізувавши його, саме інформаційна правосуб'єктність – це здатність суб'єкта інформаційних правовідносин мати інформаційні права та набувати своїми діями суб'єктивні інформаційні права та обов'язки, які складають зміст інформаційних правовідносин. Адже відомо, що правовий статус – є встановлений нормами права стан його суб'єктів, сукупність їхніх прав та обов'язків.

Стаття 7 Закону України “Про інформацію” визначає, що суб'єктами інформаційних відносин є: громадяни України; юридичні особи; держава.

Суб'єктами інформаційних відносин відповідно до цього Закону можуть бути також інші держави, їх громадяни та юридичні особи, міжнародні організації та особи без громадянства.

В якості індивідуальних суб'єктів інформаційних відносин виступають такі фізичні особи як громадяни України, іноземні громадяни, особи без громадянства. Іншими словами практично всі люди. Крім того окремі видові нормативно-правові акти називають індивідуальних суб'єктів інформаційних відносин за сферами правового регулювання. Наприклад у сфері діяльності засобів масової інформації це редактори, оператори, журналісти. Тут використовується фаховий критерій. В сфері правового регулювання статистичною діяльністю встановлюються такі назви індивідуальних та колективних суб'єктів як респонденти, замовники статистичної інформації. В сфері регулювання відносин щодо обороту інформації в автоматизованих системах нормативно визначається існування, операторів, користувачів інформаційних систем. Окремими нормативно-правовими актами визначаються й інші види індивідуальних суб'єктів, які утворюють загальну категорію фізичні особи.

В якості колективних суб'єктів інформаційно-правових відносин, юридичних осіб виступають наприклад, засоби масової інформації, органи держави, провайдери інформаційних автоматизованих мереж, статистичні установи, архівні установи, органи місцевого самоврядування та інші структури різної форми власності.

Держава, особливо в міжнародно-правових стосунках виступає в якості спеціального суб'єкту інформаційно-правових відносин, що визначається завдяки поширеним інформаційно-правовим можливостям у стосунках з іншими державами. Зокрема це може проявлятися у формі офіційних дипломатичних звернень та запитів. Іноземні держави можуть бути суб'єктами інформаційних відносин у відповідності до діючого законодавства України, а також на основі міжнародних договорів, ратифікованих Україною. У цьому контексті важливим елементом виступає інформаційна дієздатність – тобто визначена інформаційним законодавством юридична можливість суб'єкта інформаційних

правовідносин здійснювати свої інформаційні права й обов'язки, реалізуючи що він здатний бути активним учасником інформаційних відносин.

Поряд з традиційною системою суб'єктів, що є поширеною в більшості відносин, регульованих нормами права, в інформаційно-правових відносинах приймають активну участь і особливі суб'єкти.

Отже, суб'єктами інформаційних правовідносин пропонують вважати фізичних осіб (громадян України, іноземців та осіб без громадянства), юридичних осіб приватного права та юридичних осіб публічного права, які є правоздатними, незалежно від їх форми власності та організаційно-правової форми, що наділені законодавством України інформаційними права і обов'язками, а також державу Україна та іноземні держави.

**КАЛМИКОВА ЯНА СЕРГІЇВНА,
молодший науковий співробітник Науково-дослідного інституту
Державного будівництва та місцевого самоврядування НАПрН України,
кандидат юридичних наук, асистент кафедри адміністративного права
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого**

ОСОБЛИВОСТІ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ ПИСЬМОВИХ ДОКАЗІВ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ

З метою встановлення обставин справи, яка розглядається в порядку адміністративного судочинства, здійснюється дослідження доказів. Емпіричне дослідження письмових доказів в адміністративному судочинстві має свої особливості. У першу чергу вони пов'язані із специфікою самого джерела доказу. Так як мова йдеться про письмові докази в адміністративному судочинстві, то, безумовно, наявність в них індивідуальних матеріальних та процесуальних ознак зумовлює їх особливий порядок дослідження. Сам процес дослідження доказів полягає в поєднанні емпіричної і логічної діяльності суду,